

عنوان مقاله:

بازخوانی فقهی قهر یا هجران

محل انتشار:

پژوهه های فقهی تا اجتهاد، دوره 4، شماره 7 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

قدیر علی شمس - مدرس خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم و عضو هیات تحریریه مجله پژوهش های فقهی «تا اجتهاد». raghadir@yahoo.com

رضا جعفری - دانش پژوه خارج فقه و اصول مدرسه عالی دارالهدی قم و سطح سه اخلاق و تربیت. rezajafari128@gmail.com

خلاصه مقاله:

«هجران» یا «قهر» از برادران دینی، از موضوعاتی است که در احادیث رسیده از رسول گرامی اسلام و ائمه معصومین (مورد نهی قرار گرفته و به پیامدهای سنگین آن نیز اشاره شده است. این موضوع هرچند در کتب اخلاقی مورد توجه قرار گرفته است؛ اما تاکنون از زاویه حکم فقهی بررسی نشده است. این پژوهش به روش اسنادی و با تحلیل و توصیف گزاره های روایی، درصدد تبیین موضوع «هجران» با رویکرد فقهی است. یافته های پژوهش نشان می دهد احادیث مستفیضی در موضوع «هجران» در منابع شیعی و اهل سنت با مضامین مختلف گزارش شده است؛ اما رویکرد و رویه معمول نسبت به این دسته از روایات تاکنون رویکرد اخلاقی بوده است. مقصود از «هجران»، قطع رابطه و مفارقت است و حرمت آن فی الجمله از روایات برداشت می شود. این حرمت به بیش از سه روز اختصاص دارد و در کمتر از آن، کراهت هم ثابت نیست. حرمت هجران علاوه بر ظالم، مظلوم را نیز شامل است. این حکم اختصاص به شیعه دوازده امامی دارد و عادل یا فاسق بودن او در حکم بی تاثیر است.

کلمات کلیدی:

هجران، قهر، هجران المومن، احادیث هجران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1886748>

